

taget her med en ringe Majoritet ved 2den Behandling. Jeg tror paa hele Udvalgets Bøgne at kunne bemærke, at det i det Hele ganske vist ikke er Meningene med de Forslag, som ere stillede i denne Sag, og ikke en Gang med det, som blev vedtaget her ved 2den Behandling, at binde Ministeren saaledes, at han med Hensyn til enkelte Anlæg, som vilde være at foretage, skulde være indskrænket af Hensyn til de Forhandlinger, som her have fundet Sted. Meningen med det Baaend, man vil paalægge Ministeren — og dette er ogsaa en Anskuelse, som næres af den Del af Finansudvalget, der seirede ved 2den Behandling — er, at der ikke maa anvendes mere end en vis Totalsum til Haven, men slet ikke at paalægge Ministeren noget bestemt Baaend med Hensyn til enkelte Dele af dette store Anlæg; men paa den anden Side vil, saaledes som den høitærede Ministers Opfattelse er — hvilket ogsaa stemmer med det setrende Mindretals Anskuelse — Følgen af, at man fastholder det en Gang vedtagne Forslag blive den, at hele Dele af dette Anlæg ikke ville blive udførte eller i alt Fald ville henstaa udførte formodentlig i en meget lang Tid. Naar Udvalgets Flertal imidlertid har troet at burde ubetinget tilraade Vedtagelsen af Ministerens Forslag, er dette væsentlig begrundet ved to nye Momenter, der ere komne frem. Det ene er den høitærede Oplysning, som vi have modtaget ikke blot fra den høitærede Minister, men ogsaa fra alle Sagtyndige, at der slet ikke er nogen Mulighed for her at kunne indskrænke de enkelte foreslaaede Dele, naar vi, hvad vi ganske vist ikke ville ligesaa lidt som de andre Medlemmer af Udvalget, ikke ville paalægge Ministeren noget Baaend med Hensyn til de enkelte Foretagender i denne store Plan, men ligesaa vel som han mene, at det sandsynligvis er rigtigt at foretage de enkelte Anlæg i Overensstemmelse med den foreslaaede Plan, og naar dette er Tilfældet, saa er det, at vi som sagt ville komme til det ganske vist meget uheldige Resultat at lade visse Dele af

Planen staa helt udførte, og om end Mindretallet ingen Frygt har for det Ansvar, som det i saa Henseende paatager sig, saa tør dog Flertallet paa ingen Maade paatage sig det Ansvar at raade Thinget til her at gaa mod Ministeren. Men hertil kommer nu det andet Moment, som er af en ganske særdeles Betskaffenhed. Enhver, som lægger Merke til dette Aars økonomiske Forhold, vil have set, at der har fundet en meget stærk Stigning Sted i Prisen paa mange Artikler, og da navnlig i saadanne Ting, der som Sern, Træ og Deslige bruges til Byggeføretagender, en Stigning, der naturligvis staaer i Forbindelse med den hele store Køreelse og Spekulation, som er tilstede i dette Aar. Mange af de vigtigste af disse Artikler ere saaledes stegne 10, 15, 20 pCt. i Pris, og nu har den høitærede Minister oplyst for Udvalget, at Overslaget med Hensyn til den Del af Foretagendet, hvori man har troet, at der bedst kunde ske Indskrænkning, da man har troet, at den var for luxuriøst anlagt, nemlig Vært- og Driuhuse, er givet af en Entrepreneur, som er bunden derved. Dette Overslag er fremkommet under de tidligere billigere Priser, og hvis nu Thinget vil nøde Ministeren til at fravige Planen og lægge en ny, vil altsaa vedkommende Entrepreneur være løst fra sit Tilbud. Lad os sætte, at man har tænkt sig, at Ministeren her kunde foretage en Indskrænkning, f. Ex. 10—15 pCt. af Beløbet; Resultatet af at fravige Planen vilde altsaa kun blive dette, at man fik et Værthus, der var saa og saa meget mindre og altsaa mindre godt, men som kostede altur at det Samme som det nu foreslaaede store Værthus, eller rettere sagt, hvis man vedblivende vil tvinge Ministeren til en saadan Indskrænkning, vil Indskrænkningen til det mindre Værthus blive i Betydeligheden forholdsvis meget større, end det oprindeligt var paatænkt efter den nuværende Plan, medens det efter den nuværende Konstruktion vil blive særdeles billigt, idet vedkommende solide Firma